

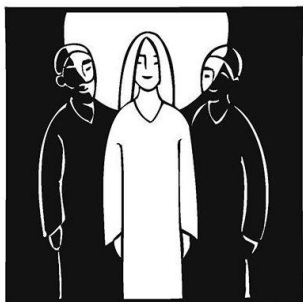
Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

2. postna nedelja - Kvatrna

28.2.2021

Leto XIX., 9 (1009)

Naredil se je oblak
in jih obsencil.

In iz oblaka se je zaslísal
glas: »Ta je moj ljubljeni Sin,
njega poslušajte!«

Ko so se hitro ozrli naokrog,
niso videli nikogar več,
razen Jezusa samega,
ki je bil z njimi.

In medtem ko so šli z gore,
jim je naročil, naj nikomur
ne pripovedujejo tega,
kar so videli,
dokler Sin človekov
ne vstane od mrtvih.

(Mr 9,7–9)

S TVOJIMI POTOMCI SE BODO BLAGOSLAVLJALI VSI NARODI NA ZEMLJI

Popolno zaupanje drugi osebi. Kdo to zmore? Samo otrok in to samo v najnežnejših letih svojega življenja. Otrok najbolj zaupa mami in očetu, ker ob njiju doživlja varnost, zaščito in vsestransko pomoč. Mama in oče ga nikoli ne izdata, zato se jima lahko popolnoma zaupa in je pripravljen veliko tvegati, ker sta starša blizu in je zato zanj vse varno. Kdaj to zaupanje v starše izgubimo? Ko preveč razmišljamo, ko so v ospredju naši načrti in koristi. Ko otrok začne uporabljati svojo pamet, je hitro zelo kritičen in kmalu spozna, da sta njegova starša samo običajna človeka in ne bogova. Ta izkušnja je zelo boleča, ker se mu je za zmeraj vtisnila v njegove možgane. Ko tako razmišljam, mi je jasno, zakaj je Jezus blagrovál otroke in jim zagotavljal, da so za njih nebesa vedno odprta, ker niso pokvarjeni in zato popolnoma zaupajo nebeškemu Očetu.

V prvem berilu to nedeljo poslušamo zelo znan odlomek o Abrahamu in njegovem popolnem zaupanju v Boga: bil je pripravljen Bogu darovati najdražje, kar je imel, svojega edinca, sina Izaka, ki ga je njegova prva žena Sara dobila v starosti. Ko analiziram to Abrahamovo dejanje in pripravljenost Bogu dati najdražje kar ima, se mi zdi, da je podoben otroku, ki je še brez izkušenj in avtomatsko naredi to, kar starši od njega zahtevajo. In zakaj je Abraham tako prepričljiv v tej svoji otroški naivnosti, da dobi pohvalo od Boga? Ali je res imel v življenju samo pozitivne izkušnje? Nikakor. Nomadi niso nikoli imeli prijetnega življenja. Velike črede ovac je bilo treba vsak dan voditi na nove pašnike in jim zagotavljati najboljšo pašo, če so hoteli imeti dobre

črede in če so hoteli biti kolikor toliko premožni, kajti preživetje družin s številnimi člani ni bilo lahko. Kakšno izredno stvar ima Abraham, da je pritegnil pozornost samega Boga? Močno vero in zaupanje v Boga. Samo to dvoje ga loči od drugih ljudi. Samo to dvoje ga naredi velikega pred Bogom. V preizkušnjah, ki jih je v življenju doživljal in predvsem v zadnji, najbolj kruti preizkušnji, se je izkazal močan s svojo vero in z zaupanjem v Boga. Zato nam je vsem za zgled kot človek, ki je bil do konca življenja kot nepokvarjen otrok. Na tej točki bi lahko delali primerjavo samo z Marijo, ki je Abrahamova presegla v tem, da je kot Božja Matí bila sposobna s svojo vero in zaupanjem v Boga iti zares do konca, do tiste točke, ko je pod križem skupaj s svojim Sinom sotrpela in soodreševala svet in človeštvo. Naj po njeni priprošnji tudi mi iščemo pozabljeno otroštvo in si ponovno pridobimo prvotno vero in zaupanje v nebeškega Očeta.

župnik Branko Balažic, SDB

Svete maše:

2. POSTNA NEDELJA - KVATRNA 28.2. Sv. Roman, opat	Trnje Trnje Zagorje Zagorje	8,30 Križev pot 9h +Ludvik in Angela Sedmak in +i Zadel, Jur. 26 - molitve za rajne 10,30 Za vse župljane obeh župnij, - molitve za rajne 15h Križev pot
Ponedeljek 1.3. Sv. Albin, škof	Zagorje	18h +Vida Marinčič, Zagorje 94, obletna
Torek 2.3. Sv. Neža Praška, red.	Trnje	17,30h +Milena Možina, Trne 62, obletna – Križev pot
Sreda 3.3. Sv. Kunigunda, kraljica	Zagorje	7h +Ivana in Franc Šabec in +i Udovič, Zag.57, oblet.
Četrtek 4.3. Sv. Kazimir, kraljevič	Trnje Zagorje	17,30 +Jože Kovačič, Izola, dar. Trnje 2/a 18,30 Križev pot za duhovne poklice
I. Petek 5.3. Sv. Hadrijan, mučenec	Trnje Zagorje	17,30 +Franc in Marija Rebec, dar. Trnje 73 19h +Marija Škrli, Francija, dar. N.N. – Križev pot
I. Sobota 6.3. Sv. Koleta, redovnica	Zagorje	17,30 Spoved 18h +i starši Štavar in v čast MB za zdravje, Drsk. 3/a
3. POSTNA NEDELJA 7.3. Sv. Perpetua in Felicitas	Trnje Trnje Zagorje Zagorje	8,30 Križev pot 9h +Alojz Perenič, Klenik 20, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Križev pot

- **DANAŠNJA MILOŠČINA** je za semenišče v Vipavi in naše bogoslovce v Ljubljani. Hvala za vaš dar v ta namen!

- **PRVI PETEK in SOBOTA** sta ta teden. Lepo vabim k sv. maši in zadostilnemu obhajilu. Spomnimo se obljub, ki jih je v privatnem razodetju dal Jezus sv. Mariji Marjeti Alakok. V zadnji (12.) je obljubil: Tistim, ki bodo zaporedoma devet prvih petkov pobožno prejeli sveto obhajilo, obljubljam milost končnega spreobrnjenja in srečno smrt; ne bodo umrli v nemilosti in brez zakramentov; moje Božje Srce jim bo v zadnjem trenutku varno pribežališče.

Da boste mogli vredno prejeti sv. obhajilo, bom na razpolago za sv. spoved v Trnju v Mežnariji v petek od 16,30 do 17,20 ure. V Zagorju bom na razpolago za sv. spoved v četrtek od 16h do 17h v župnišču v veroučni sobi. Lepo vabljeni k spovedi in sv. obhajilu!

- **BOLNIKE IN OSTARELE** bom obhajal v petek dopoldne. Če še kdo želi, da ga pridem obhajati, naj mi sporoči!

- **KRIŽEV POT** je lepa in spodbudna molitev in premišljevanje ob Jezusovem odrešilnem trpljenju, še posebej v postnem času. V arhivu radia Ognjišče lahko poslušate katehezo našega generalnega vikarja msgr. Stanislava Rebca, ki jo je imel sinoči od 21h do 22h. V njej je govoril tudi o križevem potu, ki ga lahko molimo tudi v družini. Prisluhnite mu! – V cerkvi molimo križev pot v Trnju ob nedeljah pred mašo in ob torkih, v Zagorju pa ob nedeljah popoldne, ob četrkih pri češčenju in v petek po maši. Vabljeni k sodelovanju!

- **VEROUK** še vedno ostaja na daljavo.

Izjava Komisije za evangelizacijo pri SŠK o SV. SPOVEDI

V času epidemije koronavirusa nam skrb za zdravje našega telesa kliče v spomin tudi skrb za zdravje našega duha. Med sedmerimi zakramenti sta ozdravljanju našega duha namenjena zlasti sveta spoved in bolniško maziljenje. Bolniško maziljenje na poseben način ozdravlja, kar se v nas pokvari po sveti birmi (*confirmatio, unctio infirmorum!*), sveta spoved pa ozdravlja, kar se v nas pokvari po svetem krstu (*baptizatio, absolutio!*): '*baptizatio*' je potopitev, '*absolutio*' je odveza od mlinkega kamna, ki nas drži pod vodo (Mt 18,6).

Apostol Pavel je svoje veliko poslanstvo pojmoval tudi kot službo sprave: 'Namesto Kristusa smo poslani, kakor da Bog opominja po nas. Prosim v imenu Kristusa: Spravite se z Bogom!' (2 Kor 5,20). In apostol Jakob naroča svojim naslovljencem: 'Priznavajte torej drug drugemu grehe in molite drug za drugega, da ozdravite! Veliko premore goreča molitev pravičnega' (Jk 5,16).

Kako potrebna in zdravilna je spoved, nas spominja psalmist: 'Dokler sem molčal, so moje kosti usihale zaradi mojega vpitja ves dan, kajti dan in noč je pritiskala name tvoja roka, moja moč je oslabela kot v poletni vročini. Potem pa sem ti svoj greh dal spoznati, svoje krivde nisem prikrival. Dejal sem: Priznal bom svoje grehe Gospodu. In ti si odpustil krivdo mojega greha' (Ps 32,3-5).

'V notranjosti svoje vesti človek odkriva postavo, ki si je ne daje sam, temveč se ji mora pokoravati' (KKC, 1776). Modri Sirah daje slikovito primerjavo: 'Pazi tudi na svét vesti, zakaj nič ti ni bolj zvesto kakor ta. Zakaj vest daje včasih boljše pojasnilo kakor sedem čuvajev, ki so postavljeni na višini za ogledovanje' (Sir 37,13-14).

Epidemija koronavirusa sama po sebi usmerja naš pogled v našo notranjost, ki je svetišče Svetega Duha (1 Kor 6,19).

Msgr. dr. Jurij Bizjak, predsednik Komisije za evangelizacijo pri SŠK

Iz pridige nadškofa Staneta Zoreta na 2.postno nedeljo.

Današnja Božja beseda nas je povabila na goro, ki stopa v ospredje oznanila druge postne nedelje. Pravzaprav ne gre samo za eno goro, gre za tri gore: najprej za goro v deželi Morija, na katero sta se povzpela Abraham in njegov sin Izak; potem za goro Tabor, na katero se je povzpel Jezus s svojimi učenci Petrom, Jakobom in Janezom in na katero starodavno izročilo postavlja Jezusovo spremenitev; v ozadju pa se zarisuje gora Kalvarija, na katero se je ob uri, ko bo povzdignjen z zemlje, povzpel Jezus v predzadnjem dejanju odrešenja človeštva.

Abraham in Izak. V Svetem pismu Stare zaveze je ta odlomek naslovljen kot Abrahamova daritev Izaka. Zase lahko rečem, da je eden najbolj zahtevnih v celotnem Svetem pismu. In prepričan sem, da se v mislih poslušalcev marsikomu postavi vprašanje, kakšen je Bog, ki od očeta zahteva daritev otroka, povrh še edinca, ki

ga je doživljal kot sina oblube, saj ga je dobil v visoki starosti, ko se je že davno poslovil od upanja, da bo kdaj blagoslovljen z očetovstvom.

Prav je, da se pri tej pripovedi nekoliko zadržimo. Abraham je živel v času in okolju, v katerem je bilo darovanje Bogu odlična oblika češčenja. Dragocenejši, ko je bil dar, večje je bilo češčenje. Vrhunec tega darovanja pa je bilo darovanje ljudi. Vsa okoliška ljudstva so poznala žrtvovanje ljudi. Zato ne bi bilo čudno, da bi tudi Abrahamu prišlo na misel, da lahko Bogu izkaže svojo pokorščino in češčenje na najbolj prepričljiv način s tem, da mu daruje to, kar najbolj ljubi – svojega edinca Izaka. A na gori, ki jo nekateri razlagalci enačijo s Kalvarijo, kjer je pripravil vse za žgalno daritev in vzel nož, da bi žrtvoval Izaka, je Bog po angelu zadržal njegovo roko in mu preprečil daritev. »Ne izteguj svoje roke nad dečka in ne stōri mu ničesar, kajti zdaj vem, da

se bojiš Boga, saj mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinca« (1 Mz 22,12). Bog je potem sam pripravil žrtev za daritev na gori Moriji, ovna, ki se je z rogovi zapletel v grmovje.

Po razlagah eksegetov naj bi bilo to za Abrahama in za izvoljeno ljudstvo jasno znamenje, da Bog noče žrtvovanja ljudi. V Prvi Samuelovi knjigi beremo: »So žgalne in klavne daritve Gospodu všeč bolj kakor poslušnost Gospodovemu glasu? Glej, poslušnost je boljša od klavne daritve, pokorščinaboljša od maščobe ovnov« (15,22). Zato v Peti Mojzesovi knjigi beremo: »Naj se ne najde pri tebi nihče, ki bi sinaali hčer žrtvoval v ognju« (18,10)....

Z gore Morija pa nas Božja beseda prenese na goro spremenjenja. Jezus je na poti v Jeruzalem, kjer bo Sin človekov »moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, véliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal« (Mr 8,31). Na tej poti, za katero se je zdelo, da je pot v temo, v poraz in v smrt, so tako apostoli kakor tudi Jezus potrebovali goro Tabor.

Jezus je vzel s seboj... S seboj je vzel tri, Petra, Jakoba in Janeza...

Na gori so ob Jezusovi spremenitvi doživeli Očetovo potrditev Jezusove poti. Jezus v družbi Mojzesa in Elija, postave in prerokov, potrjuje, da ni prišel razvezovat postave, ampak jo je prišel dopolniti; obenem pa potrjuje tudi svojo besedo, ki jo je tolikokrat ponovil učencem, naj se izpolnijo Pisma (prim. Mr14,49). Nato se je naredil oblak in jih obsenčil – znamenje, da je tukaj Oče, kakor je bil z ljudstvom v oblaku v puščavi, kakor je bil z Mojzesom na Sinaju, kakor je bil v shodnem šotoru in kakor je bil v templju. Bog, ki sporoča človeku, da je tisti, ki je bil krščen v Jordanu in ta, ki se je spremenil pred njihovimi očmi na gori, njegov ljubljeni Sin. Vendar za razliko od besed pri krstu tukaj doda naročilo apostolom: »Njega poslušajte!« Tudi na poti v trpljenje in smrt...

Dragi bratje in sestre, naj bo ta postni čas tudi za nas čas, v katerem se bomo v Božji besedi vedno bolj približali Jezusu in postajali njegovi učenci. Pri tem naj nas vodi Marija, ki v najhujši temi ni izgubila iz srca svetlobe svojega Sina. V to svetlobo naj pomaga vstopati tudi nam. Amen.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si

6. marec SV. KOLETA

Sveta Koleta se je rodila v Corbiu v Franciji leta 1380 že starejšima staršema, ki sta bila zelo pobožna. Verski duh svetnice je postal očiten že v najzgodnejših letih njenege življenja, saj je že pri devetih letih prejela spoznanje o svojem poslanstvu. To pa je bila prenova frančiškanskega reda. Leta 1399 je ostala brez staršev. Oblekla je oblačilo frančiškanskega tretjega reda in se umaknila v majhno celico pri župnijski cerkvi v Corbiu. Leta 1406 je dobila od papeža dovoljenje, da postane opatinja samostana, ki ga bo ustanovila ali reformirala. Prva reformirana opatija je bila v Besançonu, kmalu pa ji je sledilo še sedemnajst drugih. Njeno življenje je bilo polno ekstaz, videnj, preroštev in nevsakdanjih čudežev (npr. vstajenje petih novorojenčkov). Živela je v uboštvu, ponižnosti in vsakodnevnih pokori. Umrla je leta 1447.

SMEH JE POL ZDRAVJA

KORONA VICI:

Skandinavci

Končno ni več obvezna grozna razdalja 2 m. Skandinavci se lahko sedaj vrnejo na običajno razdaljo 3 m.

Žeparji

Združenje žeparjev je vložilo zahtevo za nadomestilo dohodka, ker jim razdalja 2 m onemogoča normalno delo.